

HOMINEM NECESSARIO CORRUPTIONI

obnoxium mortalemue esse: quo autem diutius uiueret augeturq; instrumentis ipsum eguisse
multifariam nutritioni famulantibus, ac demum quae instrumenta nutritioni cir-
ca cibos potusq; uersanti priuatim sint extracta. Caput I.

Generationis
nostræ princi
pia.

Corruptela
homini conna,
ta necessita,
tes.
Nutritionis
necessitas.

Instrumento
rū tripliciū nu
tritioni subser
uientium ne
cessitas.

VANDO QUIDEM corporis humani generationis primordia, & eorum quibus id constituitur materia, hominem fieri immortale prohibuerūt, rerum autor Deus, ut ille quàm diutissimè uiuāt, neq; aliquādo species ipsius deficiat, sed semper immortalis perseueret, sollicitè machinatus est. Sanguis enim mēstrus semenq; genitale generationis nostræ sunt principia: ille ceu materia quadam apta concinnatq;, & semini ad quiduis sequax: hoc opificis rationem obtinens. Constat autem horum utrumq; ex iisdem genere elementis, aqua, terra, igni, & aëre, quamuis interim mutuo temperamenti mensura uariet. siquidem in semine plus est igneæ substantiæ atq; aëreæ, in sanguine aqueæ terræq;. quanquam præpollat in hoc quatuor

& calidum frigido, & humidum flico. Boëſi figur non ficus inſtar pili, aut offis, ſed humidus merito dicatur. At ſemen ſanguine quidem ſiccus eſt, ceterum ipſum etiam humidum fluxileq; ſentitur. Atq; ita nobis utrinque ex humida ſubſtantia genitura origo ſuccedit. quā tamen humidam ſeruari non licebat, ſi modo ex ea uenae, arteriae, nerui, membrane, ligamenta, cartilagineſ, oſſa, & id genus alia fieri debebant. Ergo mox in generationis initio coniuſtum copioſius oportuit elementum, quod ſiccandi facultate polleret: eſt uero id natura quidem maxime ignis, ſed tamen & terra. Verum huius plus miſceri principijs nō oportebat, ſi modo huius humida erant futura. Ignis igitur in utroq; principio tantum admixtum eſt, quantum non torrens abunde ſiccet. Ab hoc itaq; primum cogitur, paulumq; concreſcit quod in utero conceptum eſt: mox ſiccus redditum, ueluti lineamenta quaedam & rudimenta cuiuſque membri adipiſcitur. Vteruſq; uero etiam ſiceſcens, non lineamenta rudimenta uel ſolum, ſed & cuiuſq; membri exactam ſpeciem exprimit. Iam uero in lucem editum, magnitudine proficit, & ſiccus ualentiusq; tantisper efficitur, donec ad ſumum pertingat incrementum. Tum uero & incrementum omne ſiſtitur, oſſibus nimirum ipſis per ſiccitatem non ultra ſequacibus, & ualuaſanguinis ac ſpiritus ampliſſima ſunt: cuncta denique membra non ſolum robusta euadunt, ſed etiam uires ſuas ſummas obtinent. Subſequenti autem tempore, omnibus iam partibus ſupraiuſtum ſiceſcentibus, non ſolum cuiuſque officiū minus probe adminiſtratur, ſed etiam corpus ipſum macilentius graciliuſq; quā erat antea, redditur: ac proinde ultra ſiccatur, non macilentius modo, ſed & rugoſum euadit. Siccitatis itaq; exceſſus homini, ut omni genito corpori, corruptelae interitusq; connata eſt neceſſitas. Cui altera accedit, quae etiam in animalibus precipue obſeruatur, totius nimirum ſubſtantiae fluor, ab inſito calore excitatus. Quum igitur tota hominis moles in perpetuo fluore ſit, quumq; niſi altera ſimilis ſubſtantia in deſluxa locum accederet, uniuerſa ſilico euaporata diſſiparetur, ſummus rerum Opifex non deſini duntaxat cæterisq; animalibus, uerum etiam ſtirpibus inſitas qualdam uires deſiciēs ac deſideratum ſemper apperentes, ab initio ſtaim indidit. Non enim fugere, uelci, bibere, aut reſpirare à quoquā diſcimus uſquam, ſed ſtaim à principio facultates in nobis habemus, quae hæc omnia circa ducentem perſiciunt: & cibo quicquid ſiccioris ſubſtantiæ effluuium reſtituimus, portione quicquid humidius, atq; ita ad priſtinam commenfurationēambo reducimus. Si uero & aërea igneæq; ſubſtantiae modum, reſpiratu arteriarumq; pulſu tuemur. Ceterum quum id quod ſingulis partibus deſluit, tale natura ſit, qualis ipſa eſt particula, nihil autem eorum quae bibuntur eduntur ue, aut inſpirantur, eiufmodi proſus occurrat, neceſſum fuit animanti, ea primum aſſumere, dein emutare & concoquere, ac quā maxime licet, corpori alendo reſtituendoq; ſimiliaſficere, ac denum recrudescere quae neceſſario hæc emutationes ſeſequuntur expellere. Atque hac potiſſimum occaſione Natura nutritionis inſtrumenta in corpore triplicia inſtituit: quædam prima ratione ad id quod aſſumitur concipiendum elaborandumq;, & in totum corpus deferendum. alia ſecunda, quae excrementorum ſunt receptacula. Reliquas partes ratione retia, quae horum excretionibus mittendis, & ne in tempeſtiue profluant cohibendis, ſuoq; tem-

pore expellendis subseruiant. Porro partes aëri assumendo, conficiendo, & recrementis ex cōcoctiōne succedentibus expellendis, à Natura conditas acquiritur, cordi omnibꝫq; respiratiōis organis dedicandis. Præfens uerò mentis, & demum generatiōis subministrantibus organis propter sedis consecrabitur. Ex ore itaq; per stomachum cibꝫ & potus in ^b uentriculū nem quandam officinā seu promptuariū assumitur, quod omnia quæ confundit, & concoquit, concoctum in ^b intestina protrudit, ex quibus melius est, sanguinūq; efficiendo conueniēti, unā cum humidiori huius compositi uenæ portæ rami exugunt, id iecoris cauo deferentes. Recrementum uero inceptum, intestina postmodum depellunt, & hominis arbitratu laxante, in musculo, ac^t abdominis musculis, simul accedente etiā^t septi tranſuerſo excernunt. Ipsum autem iecur postquam id nutrimentum admittit, ei extremum ad sanguinis perfecti generationem necessariū, duplici (quod in omnimento id expurgans: flaua scilicet bile, cœu recremento tenuiori & leuissimo succo cœu lutoſo, terreſtri & crassiori. Illud quidem in bilis uesciculæ^t in ipsam uesciculam reſſuit, à qua rursus in intestina excretum cum durioribus. At hoc, uti arbitramur, per portā uenæ^t ramos ad^t lienis nutritionem tranſiūt, ut hinc scificere ac in familiare nutrimentum sibi adaptare nequit, id in postmodum cum intestinorum excrementis subducendum. Ergo qui in nutritionem præparatur succus, illa duo recramenta deponens, & cum iecoris loris beneficio concoctionem accquirens, ruber iam ac purus ex^t artificioſius uenæ portæ ramis per iecoris substantiam diffusis, ad gibbam iecorinæ^t propagines similiter innumerās angustissimāsq; conscendit, tenuiamento, quod ex intestinis cum optima succi in uentriculo confecti portio imitatus, atq; eius aquosi recrementi tanquam uehiculū cuiusdam auxilio aperi opera percipiens. Quum uerò sanguis eos superauit apertus, ^t ren ad se sedulo allicunt, illoq; sanguinem purgant, id per^t urinario meatui inceptaculum depellentes, à qua rursus opportuno tempore relaxato uesciculæ excrementum illud seu urina è corpore redditur. Sanguis autem per uenā maiora morum serie propagatam, ad omnes corporis partes deducitur, & partibus familiare ac idoneum est, ille sibi attrahunt, assimilant, & apponunt in illa concoctiōne confurgit recrementum, à se per proprios ductus excludit obiter de cibipotusq; instrumentis dicta sufficiant. Quanta uerò sapientia creauerit, eo ordine persequar, quo ipsa nutritioni famulari commemorata autem opportune sermonis statuatur initium, quod id horum organorum uolucrum.

DE PERITONÆO. Caput

PERITONÆO ostendendo plerūq; conducunt figuræ, & id integrū anteriore externaq; facie proponens. Secunda autem anteriore riori sede ostendit. Posteriores uero illa figuræ imprimis intus referunt, gana gerunt dissecta, ut ex integrioribus figuris posteriores.

